

Universitätsbibliothek Paderborn

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Opera Omnia Ascetica

Aucta Duobus Opusculis De Effectibus, Fructu, Et Applicatione Sanctissimi
Missæ Sacrificii, Et De Sublimitate Perfectionis Religiosæ. Catalogum
Tractatum Asceticorum Omnium Vicina Post Dedicacionem Pagina
Indicabit

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, In Dominicas Anni Totius
Meditationes

Druzbicki, Kaspar

Ingolstadii, 1732

VD18 9006643X

Dominica V. post Pentecosten.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45459

Computatione, quantum defecerimus, lucu-
ter apparet.

DOMINICA V.

post Pentecosten.

1. *Nisi abundaverit justitia vestra.* Matt. 5.

Rorsus merito negas cælum Domine Jesu
iis, quibus etsi tantopere abundant auxilia
salutem, non tamen abundat justitia plus-
quam Scribarum & Phariseorum, quomodo
excusabiles esse possumus? qui toties ad
fontem Salutis, ad Fontem Sanctitatis, justitiæ,
omnisque perfectionis & virtutis accedentes, &
eo quantum placet potantes ad haurientes,
tamen vel nulla, vel valde modica incrementa
in justitia nostra sumimus. Erubescere anima mea
in conspectu Salvatoris tui Christi Jesu tamque
stus ad pedes provolvito ingratitude ac
negligentiam. Fateri, atque deplora, quod to-
tes ad Sanctissimum Sacramentum corporis &
sanguinis Domini accedens, nihil tamen profi-
cias in virtute, non abundes in justitia plusquam
Pharisæis. Excita in te, ô anima mea, fer-
vorem, & te cum omni diligentia præpara, ut
accedens ad solem Justitiæ, quàm plurimos ejus
fructus in te recipias, & metue ne aliquando istæ
tam frequentes communionem sint tibi in
conditionem.

2. *Nisi abundaverit justitia vestra.*

Revoca in mentem, quanta fuit Phariseorum
justitiæ, quàm exacta in mandatis, quàm
scrupulosa in ceremoniis, effusa in eleemosynis,
vigilans in orando, jugis in jejunando, diligens
in

in Sabbato sanctificando, iuxta in decimis reddendis, pia in Sepulchris Prophetarum orandis, quæ omnia cum ex variis scripturæ locis, tum ex illo Phariseo in templo orante cum Publicano colligere est. Et tamen Christus dicit, Nisi abundaverit iustitia vestra plusquam Scribarum & Phariseorum, non intrabitis in regnum caelorum; quasi dicat; Cum ista Pharisaica virtute & perfectione, etsi illam habueritis, salvi non eritis. Deus Bone quid mecum fiet? qui nec talem iustitiam habeo! illi cum sua non salvabuntur, ego salvabor etiam sine illa! Sola Phariseis obest ostentatio ne salventur, at mihi obest etiam hoc, quia non habeo quod ostentem. Disce hinc, quam terribilis sit Deus in iudiciis super filios hominum, quod etiam iustitias sit iudicaturus; Disce aliquando quod etiam iustus fortè fueris non debeas elevare caput, sed magis cum timore & tremore operari salutem tuam. Disce etiam hinc, fugere, vanam gloriam, propter quam, Phariseis iustitia sua nihil profuit, quia receperunt mercedem suam. Solidas tu quære virtutes, & noli tubâ canere ante te; quod facit dextera tua, nesciat sinistra; in omni opere da confessionem Sancto; Da gloriam iusto Deo; vanitatem Diabolo; tibi nihil reserva.

3. Ego autem dico, omnis qui irascitur.

Adverte, in quo debeat abundare iustitia tua plusquam Scribarum & Phariseorum. Illo- rum fuit iustitia, non occides, tua debet esse. Non irascaris, non dices Fratri tuo Racha, non dices Fatue, Securis ad radicem apponenda est. Ut non occidas, non maledicas, noli irasci; si iratus es, si maledixisti, peccasti, & ira quidem ut

G. Drilz =
Bicki
Oper: ascel
Tomus III
N: V
58

nec munus offerre possis Deo, antequam concilieris. Hæc est justitia plusquam Scribarum. O quantum distant sensus nostri in hoc opere à verbis Christi! longè sunt aliæ mundi res, quas observamus. Quid tu facies anima in Christi judicio? quid interrogata de tam frequenti impatientia & ira, aut contentione? quoties cædis fratrem tuum clam, palam, joco, in faciem, apud alium, apud teipsum? quoties fatuum vocas, quoties ultionem meditaris, conquereris sine causa, excandescis, unquam ob verbum, factum ex sola suspitione; ane hæc quotidiana apud te, levia sunt, quæ tamen asserit Christus digna judicio, digna condempnatio, digna gehennâ ignis inextinguibilis. Memore ergo aliquando tuæ impatientiæ, mortificatione, contemptu tui, aestimatione fratrum, exemplo Christi, memoriâ offensarum abs te Deo factarum.

4. *Si recordatus fueris quia frater tuus &c.*
 Considera utilitatem Examinis conscientiæ quæ his verbis innuitur. Quomodo enim recordaberis offensæ quam frater tuus habet ad te, nisi tu reflexeris te super opera tua, & diligenter examinaveris. In Examine enim recordamur, tam bonorum quam malorum quæ fecimus. In eo cognoscimus quænam nobis Deo displicent, quænam proximum à nobis alienant: quorum posterius, tanti fecit Deus, ut malit honorem cultumque suum negare & interrumpi, modò proximo fiat satis. Tu hîc inspicere, quoties, & quæ cum diligentia quovê fructu ex instituto Tuo examen facere soleas, & quo item modo id defacto exequi soleas,

soleas, an cum pudore, dolore emendatione, diminutione defectuum, efficacia propositorum, an verò tantum superficie tenus, & cursum & ex usu. Ubi enim interna illa in te tuisque factis dignoscendis perspicacitas & acies? unde ista cæcitas spiritualis? unde immunditia cordis, unde copia defectuum? nisi quia non sentis mala tua? non sentis, quia non nosti, non nosti, quia non examinās. Ergo excurias te sine dolo, sine adulatione, sine palpatione, suspendito cogitationes tuas in equuleo, vide quid egeris, quid dixeris, quid cogitaveris, vide quid agere debueris? quomodo egeris? quid omiseris? sic tibi in te intento nunquam lascivire licebit.

5. *Reus erit gehenna ignis.*

Heu! quis poterit ex nobis cum igne devorante habitare in gehenna, seu valle tristitiæ, ubi ignis & sulphur pars calicis eorum, mors depascet eos in stagno ignis ardentis, ubi est mors secunda, mors æterna, infinita, continua, mors crucians non tamen excrucians, necans non tamen enecans, consumens non tamen absumens. Ingredere anima mea in infernum vivens, ne descendas moriens, isticque morare tantisper donec apprehendas quàm malum sit dereliquisse te Dominum Deum tuum, neque timuisse eum, qui postquam occiderit corpus tuum habet potestatem mittere te in gehennam. Quantus ergo erit dolor, carere visione beatificâ ad quam creatus sum, ad quam tot gratis, auxiliis, ac mediis invitatus sum, & nolui ad illam ire propter meam negligentiam, malitiam, stultitiam? Quantus dolor erit, vivere inter tetras illas

G. DRUZ =
Bicki
Oper: ascet,
Tomus III
N: V
58

ndatione, demonum, hostium Dei larvas, & portento-
 ropositas menstruositates? Quantus erit dolor, carere
 confortio Sanctorum, manere autem inter da-
 matos Deum blasphemantes! Quantus dolor
 & acies? repleti omni inexcogitabili amaritudine,
 in te tuis, dolore, rabie, desperatione, Divinæque Majesta-
 & munditia contemptu, & diabolicâ blasphemandi auda-
 quia non ac obstinatione! Quantus dolor carere deli-
 nosti, non tis cæli, & natate in tormentis inferni! quantus
 rias te sine dolor non sequi agnum ad fontes vitæ aqua-
 suspendi- rum, sed sequi Leviathan, Behemot, & Beelze-
 quidege- bus demoniorum Principes, de stagno ignis in
 vide quid agnum nivis! Exhorrescite membra corporis
 id omise- contremiscite omnes potentia animæ, & orate
 scivire li- liberemini à malo illo. Væ enim illi, quem
 ne devo- illud væ continget, quia in inferno nulla redemptio.
 alle tristi- Et quid prodest Christum nunc sequi, si
 um, mors non datur consequi? melius erat si natus non
 ubi est fuisset homo ille. Domine hîc ure, hîc seca, in
 continua, æternum parce.

6. *Vade prius reconciliari fratri tuo.*

Considera quantum Deus requirat concor-
 diam cum proximo & quantum bonum
 est habitare fratres in unum. Nolo, ait, Christus
 oblationem tuam, relinque munus, abi etiam ab-
 stinere meo, reconciliare fratri tuo. Ubi adverte,
 non dici, Si recordatus fueris quod aliquid in
 fratrem peccasti, sed si recordatus fueris quod
 aliquid habeat adversum te frater tuus, sive tu
 offenderis, sive ille, sive justè sive injustè habeat
 aliquid adversum te, vade prius &c. quod idè
 Christo dictum, ne effugia nostra politica lo-
 quum habeant. Ego nihil habeo adversus illum,
 quod illi quidquam injuriæ intuli, ipse
 non illi quidquam injuriæ intulit, ipse
 lætus

læsus sum potius ab illo. Non est hæc Christi exceptio, absolutè dictum est. Si recordatus fueris quod frater tuus aliquid habeat adversum te, vade prius &c. Vide ergo, an te expediat tuas potius calvas excusationes, an Christi propositiones observare?

7. *Tunc veniens offeres manus tuum.*

QUOD munus? non tam illud relictum quam novum allatum, munus inquam amoris, Concordiæ, pacis, mansuetudinis, munus humilitatis, munus patientiæ, munus obliterationis injuriæ. O munera gratissima Christo! sine his ad cælum malè acceditur, Beati pacifici quoniam filii Dei vocabuntur. Si filii Dei erunt, etiam munera eorum grata erunt. Vade & tu fac similiter.

DOMINICA VI.

post Pentecosten.

1. *Misereor super turbam.* Marc. 8.

CONSIDERA anima mea JESUM residentem in monte modico, hoc est, Panis specie, stipatumque discipulis suis, scilicet immensis Cælitum choris, ab illius Sapientiæ ore pendentibus, aperire illos benignissimos oculos misericordiæ & miserationis, eosque super multitudines hominum, superque multiplices miseras ipsorum (ac potissimum super tuas quæ maximæ sunt infirmitates) ponentem commoveri mirabiliter ad benefaciendum omnibus, nec valentem dissimulare vehementiam affectûs, exclamare; Misereor super turbam. Ex quibus verbis intelliges, ô anima mea, quàm bonum Dominum habemus

g. DRUCE =
bicki
oper: ascel,
Tomus III
N: V
58